

12. szám.
Márczius 20-kán 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál.
Kiadó-hivatal: Pest, barátok tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon távirata Mindenváró Ádámhoz.

**Én mar kiszem vagyok. Mejjem oda
van, pinzem oda van, mandatum sehova
van. Husz ako bor, kilencz mazsa turo,
kit szekir kenyir, nyoleczvan funt pro-
gramm fucs. Protestalom!**

Ne — nyulj — hozzá.

Hát egyszer a legdrágább miniszternek
Saját büroijából körmére vernek;
„Melyitek tette ezt? valld meg gyermek!”

„Ki ejté rajtam ezt a stikkot?
Ki irta ezt a vezérczikket?
Annak lesz ugyan mingyárt dikhez!”

„Kedves édes barátom László
Maga bejáratos ahó a házhó?
Kihuzza, mit ki nem huz száz ló.”

„Ha elcsiphetné a manuscriptot,
A mi hányódni szokott itt-ott
Megtudnánk belőle a nagy titkot.”

„Jutalma lesz érte több mint retek:
Írójának a talpára veretek,
Magának meg sok uj piczulát veretek.”

Ott korrektura, signatura,
De bennük mind hiába tura,
Nem akadt a kivánt alkura.

S azt megtudta „az a“ poéta
Belőle verset gomboléta,
S azt mingyárt kiadta a „cométa.”

K—s. M—n.

Találos mesék; mikre nehéz a felelet

1. Minek jobb most lenni: korcsmárosnak, vagy képviselő-jelöltnek?
2. Hogy lehetne azt egy szóval kimondani, hogy „losonci főnix?”
3. Ha Kautz azt tartja magáról, hogy ő „Nubia oroszslánya;” valjon milyen „kautz“-nak tarthatja magát a nubiai oroszslány?
4. Van-e még nagy kedvük élvezeket csapni a választásokra a Borsszem Napló jankóinak?

Worum net gor—o wé!

Történeti drága-komédia 3 meghuzásban. $\frac{1}{10000000000}$ -od rész actia pályadíjat nyert vele **Mephisto**.

Első meghuzás.

Választmányi ülés a Valero-házban.

Elnök: Összejöttünk, tanácskozzunk;
Pénzzel, borral megbirkózzunk
S hogy ha ez se használ;
Jobb mód is van annál:
Fenyegessünk, ijesztgessünk,
Mindenkit megreszkettesünk,
Házi urak mondjanak fel
A lakókat kergessék el
Bankok mondják: „nincsen hitel
Innen az irhádát vidd el;
Nem kapsz pénzt, egy fagarast sem,
A mig velünk nem vokszolsz. — Nem!⁴
Igy kell tenni,
Lelkesedni,
Szent ügyünkért, mely különben
Mebukik — de

Egy Mouchard (lelkendezve berohan.) Veszve minden.

Egy választó: Ohó.

A másik: Wasz isz?

Valamennyi: Mi történt?

A mouchard: Wasz isz? Mi baj! Mi történt? (Ijedségében nem tud versben beszélni s azért prózában folytatja.)

Hát nix isz mehr! Alles isz hin! Geld isz hin, bankett isz hin! Alles megbukott!
A bankok hiába mondják ezentul, hogy nem adunk pénzt; mi meg hiába mondjuk, hogy adunk pénzt. Bank! Bank! bankot alapítottak az ellentáborban; s ezentul a szegény munkás ott is kap pénzt, ha nem is tart velünk. Nekik is lesz pénzük: Nem szorulnak mi reánk! Vége, vége mindennek! Tész isz ka Gseft net!

Egy választó: Warum net gor!

A másik: Owé!

Viehschopf: Ohó! hisz ez csalás, rablás, lopás;
Az én eszmémet így rabolni el!
Hisz ezt akartan régen én is!
Ez eszme régen ért agyamban,
S azért nem mondtam eddig el csupán,
Mert félttem attól, a mi bekövetkezett:
Félttem, hogy ott a tulsó oldalon
Utánozandják ők is rögtön azt.
S imé nem-é helyes volt aggodalmam?

Mi meg se mondtuk azt, mit gondolánk,
S ők már is elrabolták szép eszménket,
Utánozzák, a mit mi még csak álmainkban
Se mertünk látni hangosan!
Gyalákat az, hogy így kell küzdenünk
Eljárásukra kárhozat mondassék!

Chorus: Dassék!

Viehschopf: Helyes, de most időt ne vesztegezzünk
S a bank eszméjét, mely minálunk
Oly régen él, — azonnal létesítsük is!

Chorus: Csük is!

Viehschopf: Helyes s azért azonnal
Minden kitelhető haszonnal
Nyissuk meg az aláírást.

Néhány távolabb álló választó: Wie heist? Ivást? Megint
ivást?

Éljen vivát!

Der Candidat!

Megint kapunk sonkát, kolbászt, bort,
Sert, virslit tormást, kávét és czukort,
Szivart, liquört, tortát, halat,
Vivát! A korszellelem halad!

Elnök: Ohó! nem ugy! — aztán megyünk csak inni

Előbb tessék csak itt maradni!; — így ni!

Tessék szegény munkás javára

Egy banknak alapítására

Részvényt alájegyezni,

S a cautiót letenni.

Szabad mindenkinek! Tessék, előre, bátran!

Többen: Szegény munkás javára? Worum net gor!

Néhányan: o'wé!

Kevesen: (oda mennek és aláírnak 470 frtot. A többi megindul kifelé.)

Elnök: Ohó, nem ugy verik a candidátot,
Ha már a banknak is forditnak hátot,
Legalább kiáltunk néki egy vivátot.

Mind: (távozván) No hát legyen; vivát,
Élen der Candidat!

(A szinpadról mind eltávozik, csak nyolczan maradnak, kik összenéznek, s mosolyognak.)

Második meghuzás.

(Egy titkos szobában. Jelen vannak a nyolczan és egy ministrans, a kinek azonban most ők ministrálnak.)

A nyolczan: Az nem lehet, hogy annyi pénz,
Hogy annyi jó ebéd,

Mind tönkre menjen! (kérve) Engedélyt!
(Könyörögve) Csak egy kis engedélyt!

Ministrans: Talán bajos lesz, hátha...

A nyolczan: Was, hátha hin, und hátha her!

Mi engedélyt kapunk.

A korteseknek kedve lankad;

Korteskedjünk magunk!

A korteseknek kedve lankad,

S a szent ügy érdekét

Veszélybe döntni nem szabad:

Azért adj engedélyt!

Ministrans: No jó, — a szent ügyért legyen!

A nyolczan: (Ismét összenéznek s mosolyognak.)

Harmadik meghuzás.

Forradalom a Valero-házban.

1-ső jacobinus: Csalás, rablás, lopás, zsványság!

A jó konczt magoknak ők tevék el,

S mi érjük be a hulladékkal!

Egy a 8-ból: Na freili! wir werden eng' an Extrawurst
braten! Warum net *gor!*

Jacobinusok:

2-ik jacobinus: Nekünk mi jót se hagyták,

S a mit hagyták,

Azt is már eladták

Az ebadták!

3-ik jacobinus: Komiszszág!

4-ik jacobinus: Disznóság!

Valamennyi jacobinus: Csalás, rablás, lopás, zsványság!

2-ik 8-as: De kérem, —

Igérem —

Remélem —

Jacobinus: Nem értem!

3-ik 8-as: Igen tisztelt uraim!

Jacobinusok: Vagy úgy, no halljuk!

4-ik 8-as: Hiszen magoknak is kináltunk

Kellő időben actiákat;

De senkinek se kellett

Ötszáz forint se tellett

Ki.....

5-ik jacobinus: Na persze, akkor azt papolták,

Hogy azt az arme Leute kapják.

Ki adna arra pénzt?

6-ik jacobinus: De most Sparkasssa lett a Dankból.

S önök, mert hük valánk, hát Dankból

Saját zsebükbe tették

A zsirt, s nekünk csak csont maradt.

5-ik 8-as: Hjajah! Ki mint vet: úgy arat!

Jacobinusok: (lármát csapnak.)

Giczu Samiel: (pedig az asztra csap.)

Himmeltausenddonnerwettersapperment!

Hát a maguk esze már most mind elment?

Mi pénzzel küzdünk elvekért!

S elv nélkül a részvényekért!

Ha nem tetszik, a mit tettünk,

Azt sem adjuk meg, mit úgy itt-ott
igértünk!

A jacobinusok fele: Warum net *gor!*

Második fele:

o wé!

(A jacobinusok megvakarják a fejüket és elkotródnak.)

A 8-asok: Té szán áfgszeszszsen! (markukba nevetnek.)

Első 8-as: hahaha!

2-ik 8-as: hühühü!

3-ik 8-as: hehehe!

4-ik 8-as: hihih!

5-ik 8-as: huhuhu!

6-ik 8-as: höhöhö!

7-ik 8-as: hohoho!

8-ik 8-as: hyhyhy!

(A függöny legördül. Folytatása holnap után, márczius 25.)

Szegot szeggel.

Fuvarosra volt szüksége B. uramnak, a ki nagy
kortes a maga kerületében. Jól szokott fizetni, hát
ajánkozott egyszerre három is.

Hanem B. uram nem mulaszt el egy alkalmat
sem, s az elsőhöz fordulva mielőtt felfogadná, megkérde
tőle, hogy ki a vivát?

„A baloldal!“ feleli nagy büszkén a fuvaros.

„No hát akkor nem utazunk, mondja B. uram,
menjen isten hírével!“

Meghallja ezt a másik fuvaros; oda hajt a sze-
kerkéjével, s azt mondja B.-nek „No hát akkor viszem
én az urat!“

B. uram nem gondolkozott tovább, meg volt gyö-
ződve, hogy ez az ő embere, s felült.

Mikor már vagy egy órányira hagyták a várost,
és vagy egy órányira lehettek a következő helységtől,
akkor hátrafordul a fuvaros:

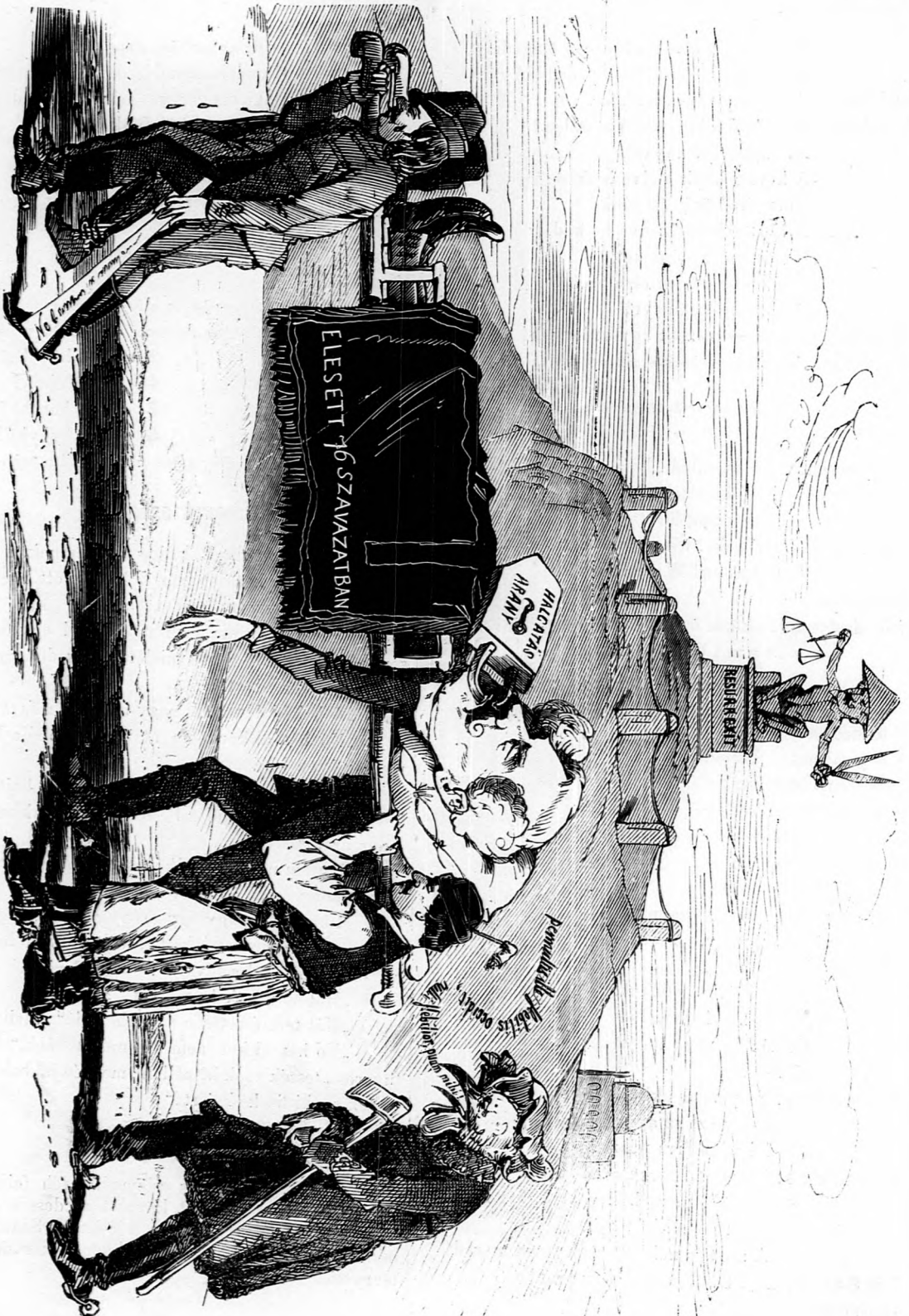
„Hát az urnak ki a vivát.“?

„Hát természetesen a jobboldal!“ feleli B. uram.

„No hát akkor nem utazunk tovább,“ mondja a
fuvaros „tessék csak kiszállani, mert én jobboldalit nem
viszek senki fia kedvéért!“

Practikus.

A sz.....i nemes csizmadia-czéh folyamodott,
hogy az őszszel lerakott kövezet szedessék fel, mert
most már nem kopik úgy a csizma. Szándékuk a
miniszterium és országgyűléshez is kérvényezni e
tárgyban.

A kinek bukását az élezlapok is megcsinálták.

Idegenek fogdosása.

— Ide tessék jönni mi hozzánk! Ide szállnak mind a jó kedvű czimborák.

— De bizony mi hozzánk tessék bejárni! Mi fiatalabbak vagyunk.

Vendég. Ejh, hagyjatok nekem békét, menyecské, van már nekem tisztességes szállásom.

E l é g i á k.

Enyingi Kerka Póli. *)

Honvéd Póli titkárné Budában
Azt sem tudja, hová lesz buvában.
Kétféle vágy két felől szoritja,
Szívét a gond száz felől borítja.

Összegyűjti budai tanácsot,
Jó emberek, adjatok tanácsot.
Enying várban, mondjátok meg hamar,
Német zászló lengjen, avagy magyar? "

Szól az elnök Andrassy szavával
Tizenegyed székülő magával:
„Mire a nap még egyszer kisütne,
Német zászló lesz oda felütvé.“

Honvéd Póli benne van a lébe,
Felöltözik sárga-feketébe,
Sárga csikos fekete mentéje,
Ugyan olyan a porte d'épée-je.

Érkezik a baloldal sereggel,
Bal Matkovics összesug ezekkel,
Hej mit akar ez itten ma reggel,
Szélső, közép egyesült sereggel?

Honvéd Póli, jó vitéz, enyingi,
Vitézséged no mutasd nagyon ki,
Mert nagy hirnév az államtitkáré
S hátra van még a fekete kávé.

Csütörtökön hajnal hasadáskor,
Veresebb az ég alja, mint máskor,
Fényes tűzben ragyog veressége:
Akkor leve Póli veressége.

Gondolkozik a Póli magában:
Jobb lett volna maradni Budában,
Hej de még jobb kancelláriában,
Legeslegjobb Pápán kathedrában.

*) Ez a vers arról is nevezetes, hogy ennek a mintájára csinálta Arany János, a „Török Bálint“ című híres paródiát.

Esztergummi-elasticum.

Plajbász, tinta, kalamáris,
Mégbukott a geneláris.
Dió, retek, só, szalámi,
Ki fog már most trombitálni?

Puska, ágyu, gomb, kifli, sáncz,
Mégbukott a fő-fő fináncz.
Kendő, felhő, bival, fal, lyuk,
Halljuk-e majd eztán: „Halljuk!“

Rózsa, csillag, szalonna fánk
Ki lesz már most keresztapánk?
Klavir, mopsli, pincs, kanári...
(Ohó! ezeket nem szabad emlegetni,
mert különben mindjárt stemplit ütnek rájuk!)

Szent-szék Gida.

Hódmező Vásárhely, átok rátok, átok.
Égjen el szalmátok, fátok, gabonátok,
Marhátok, tanyátok, almátok, birkátok,
Kabátok, apátok, táltok, és k a n á ltok.

Népiskola-titkárt nem respektáltátok,
Istentelen módra mégbukttattattátok.
Nem visellek én kép, viseljen akárki,
Megvetlek. Kelt Budán. Gedeon Tanárki.

Admirális Tóni.

Volt egyszer egy ember
Szakállá volt kender,
Mégáradt a tenger,
Oda lett az ember.

Avagy:

Nincs a kulacsnál jobb
Kalamáris,
Ki lesz már most nálunk
Vízí generális?

Nagyon erős Ágoston.

Követ voltam semel, bis, ter,
In petto iparminister.
Ajánlottam lencsét, kását,
Államjavak eladását.
Készítettem vasut-tervet,
Közös lóra nyerget, terhet.
S hogy Gyomára a szürt küldöm:
Im kiteszik saját szűröm.

Oh du lieber Augustin,
Alles ist hin!
Epém forr,
C'est très-fort.

Gróf Nem-ezredes Sándor.

Busulj szivem, busulj nagyon,
Mert ma nevem napja vagyok.
Nevem napján, künn a fagyon
Szavazattal vertek agyon.
Pedig azt mondta a láрма:
Követ leszek, követ már ma.
Az a sok hang szerte széjjel
Mind nevémből tele ki,
Azt orditák egyre, folyvást,
Csakhogy így, hogy: Te! Le!! Ki!!!

Komm-heim Friczi.

Szegény Friczi nem volt nyugta,
Felmászott a fára
Hanem le is bukott róla;
Elég neki mára.

Pedig karácsonfa volt az
Tele szürbekeccsel;
Dufka-talpu bagarjával,
Serrel, borlevessel.

Hát a mi még ott csillogott,
Az a sok bankó pénz
Annak volt ám csak a hangja,
Édes mint a jó méz!

Még se használt, mind hiába,
Nem kellett Gyulának
S a kis Friczit mind ott hagyták,
Ott maradt magának.

No de ne sirj kis fiacskám
Ne sirj, ácsi tácsi!
Csak valahogy meg ne tudja
Budán Béla bácsi!

Rosz hely a pincze.

Mivel Pinczehely választókerület választói, miután azt, a ki nekik bebizonyítani akarta, hogy azon állapot, melyet a mult országgyűlésen, annak többsége az ország részére megalkotott, nagyon üdvös és hasznos a haza azon polgáira nézve, a kik belátják, hogy nem lehet azt követelni, hogy az ország minden követelése, melyek mind a mellett, hogy jogosak is voltak, mégis mindig csak a papiroson teljesítették, de valóban soha életbe és foganatba nem léptek, — most rögtön, hübelebalázs teljesíthetessenek, és hogy ezen az országot minden tekintetben boldogság- és örömbé árasztó állapot, mely annak a ki a jőzan gondolkozást, melyet fájdalom sok ember nélkülöz, — nem nélkülözi, okvetlenül jobban fog tetszeni, mint a bizonytalan ígéretek azon halmaza, melyekről igen kétséges, hogy teljesíthetők-e vagy sem, — csak azok által kárhoztathatik, a kik azt, a mit a mult országgyűlés azon tagjai, a kik önfeláldozó önzetlen és hivatalt el nem vállaló munkával és fáradozással kivívtak, saját önző kicsinyes érdekekből oly rágalmakkal illetik, melyeket még azok sem hisznek el, a kik magok mondják — szép csendesesen végighallgatták volna, azután pedig azon párthoz csatlakoztak, mely ily, a mondatszerkesztés előrehaladottságát fényesen bizonyító gyönyörű körmondatokat ugyan nem tud készíteni, hanem egyenesen megmondja azt a mit kíván és óhajt: azon tragikus eredmény regisztrálásának szüksége forog fenn, hogy Bartal Györgynek, a kinek keze nyoma azon epistoláikon, melyet fentebb olvashatni, is észlelhető, tegnapelőtt tényleg megesegett megbukása csaknem bizonyos kilátásba van helyezve.

Somssich Pál felfordulása.

Hej Kaposvár, Kaposvár!
Hát nem vagyok kapós már?

A p o t h e o s i s .

Chorusban éneklí a központi Deák-comité.

Nyugosznak ők a hős fiak
Duló csaták után
Nyugosznak, egyik sem tudja
Fiu-e vagy leány?

Elhulltanak legjobbjaink
Kerkáp, Somssich, Tele,
Tanár, Trefort megbuktanak,
És Forgách megleve!

Kurucz-honvéd.

Ajka harsonáján fujja Tali Kali.

Hogyha én nem lettem volna,
Hajh Rákóczy, hajh Bercsényi!
Ti felöletek a világ
Nem is tudna mit beszélni.
Én szoptam a kis ujjamból,
Hogy kuruczok is voltak,
Ti nem is existáltatok,
Még én ki nem gondoltalak,
„Hajh Rákóczy, hajh Bercsényi,
Magyarok szegény vezéri!“

Adtam nektek schwarzgelb zászlót,
Szántszándékos katonákat,
Hátul sülő Wörndl-puskát,
Borjut, csákot, csutorákat.
Én kommandéroztalak ott
Königrätzi Vadas-kertnél,
S ha eczettel nem dörzsöllek,
Tán még most is ott hevernél
Hajh Rákóczy, hajh Bercsényi!

Hallod világ, én tettem ezt!
Hanem még ez mind csak hagyján!
Hátra van még, kérem szépen,
Forgács Antal, vak Schlick-Battyán.
Vettem Török-patikában
Szalmiát két garasára
És, hogy tessék fölébredni,
Bele dugtam az orrába,
Hajh Rákóczy, hajh Bercsényi.

Aztán ki vólt, a ki Csákyt
Lecsépelte föbe-agyba?
Általam jutott egy sorsra
Maga Csáky és a szalma.
Ők voltak a legeslegjobb
Honvédek, ők, a kuruczok,
Ebből következik, hogy az
Uj honvédek jó kuruczok.
Hajh Rákóczy, hajh Bercsényi!

Hogy én titkos honvéd lettem,
Hogy volna hát én rám szegyen?
Szégyelje azt Kuhn miniszter
Szégyelje az, hanem én? nem!
Hanem, hogy a kuruczokat
Háborgattam, bánom már most,
Titkár helyett most legalább
Lennék minisztertanácsos.
Hajh Rákóczy, hajh Bercsényi,
Magyarok szegény vezéri.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Egyszer kettő az négy, itt olvasom a Lloydban: „Irányi Dániel csak egy pár szavazattal győzött, mivelhogy „négy“ szavazattal kapott többet. És így a „Lloyd“ szerint: egyszer kettő=négy.) Látod pedig a zsidónak most is igaza van. Tanuld meg, hogy mikor számrul van szó, mindig igaza van. Mert ha az az egy pár szavat Irányitul Plainierhez ment volna, akkor parti egal lett volna s ujra kellett volna választani, és így egyszer kettő csakugyan négy.

— — Azt mondják a versetzi választók, hogy azért buktatták meg Ivánkát, mert ők az ögyermekek üket akarták Pestre küldeni. — (No akkor küldjenek ám dajkát is, vele.)

— — (Te, a Török Álom minden tizedik megválasztott képviselőre ráfogja, hogy a nyílt homlokú katolikus.“ Ugyan mit érthet alatta?) — Hát talán azt, hogy kopasz. — (De hátha azt, hogy még nem nőtt be a feje — homloka.)

Műfordítások.

Én istenem!

Ego etiam, tu non.

Conditor Romae primus Romulus fuit,
Romában az első czukrász Romulus volt.

Legationem suscepit.
A légációban disznót kapott.

 Felytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.